

Psalm 92: *Bonum est confiteri.*

(Een musiceerstuk, een zang,
voor de dag van de sabbat.)

*Goed is het
de Ene te danken,
te musiceren voor uw naam, o Allerhoogste,
(...)
bij de tiensnarige, bij de luit,
bij de tokkelslag op de harp.*

Niks geen Vader Jacob. Toonladders!
Begin op de C. Duim, wijsvinger, middelvinger
en let op: weer duim, wijsvinger, middelvinger,
ringvinger, pink. Goed zo!

En nog eens en nog eens. En dan links.
En terug. En nu tegelijk. Dan ook in octaven.
Mijn pianojuf. Het woord alleen al.
Uren en uren.

Dankbaarheid heeft jaren nodig om
in te breken in een jongenshart. Maar
dan beklim je de jakobs ladder tot
in de hemel waar Chopin huist,
Fauré, Bach, en zoveel anderen,
een gezellige boel daar.

En als je het weet,
is het te laat.
De juf is dood.
Je kunt het haar
niet vertellen.

Maar je hoopt dat ze nu
bij Chopin is, en bij Fauré, Bach,
en zoveel anderen. En dat ze het daar
gezellig heeft.